

ROZMIETOWAĆ (7) *vb impf*

rozmietować (5), **rozmiatować** (2); rozmietować *RejPs, RejWiz, RejZwierz, RejZwierc* (2); rozmiatować *LubPs, Calep*.

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w rozmietać się oraz -ować); -mia-

praes 1 sg rozmiatuję (1). ◇ 3 sg rozmiatuje (1). ◇ 3 pl rozmiatują (2). ◇ praet 3 sg m rozmietował (1). ◇ fut 3 sg m będzie rozmietował (1). ◇ imp 2 sg rozmietuj (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Rozrzucac [co] (5) : Y rozmietował strzały łwe ktoremi rozprassiał złościwe *RejPs* 24v.

rozmietować czemu (żywotne) (1): Abychmy tu z rozmyłem vzywáli wżego. Nie tak iáko więc drudzy ty dáry száfuią/ Wydárłzy chleb nędznikom/ póm gi rozmiatuią. *RejWiz* 18.

rozmietować czym (1): Thákże też y woł będzie chrapał/ lápał/ rogámi strzęsał/ piasiek nogámi rozmietował. *RejZwierc* 75 [*idem*] [*WerReguła* 125].

W połączeniach szeregowych (1): *RejZwierc* 75 *cf* rozmietować czym [*idem*] [*WerReguła* 125].

Zwrot: »rozmietować sieci« (1): ZApuć w brodeę ogáry/ á rozmiatuy fieci/ Dofiedzić żwirz chocia y go/ Rarog nie záleci. *RejZwierz* 140v.

Przen (1) : Oto iáko then ktory tu orząc zyemię rofypuie/ Ták y nędzne kości nálze frogie piekło rozmiatuiie *LubPs* ee3v.

2. Niszczyc (2) : Diruo, evertio, atque destruo – rozriwám, rozrzucám, rozmiatuię. *Calep* 328a.

W przen [co] (1) : Zowie ie wilki drapieźnemi/ zowie ie wieprzmi dzikiemi co rozmiatuią winnicę iego. *RejZwierc* 130v.

Formacje współrdzenne cf MIOTAĆ.